

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Ringkonnakohus (Eesti) 1. septembril 2017 – c.v. SNB-REACT u. a. versus Deepak Mehta

(Kohtuasi C-521/17)

(2017/C 382/41)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Ringkonnakohus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: c.v. SNB-REACT u. a.

Kostja: Deepak Mehta

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/48/EÜ⁽¹⁾, 29. aprill 2004, intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artikli 4 p-i c tuleb tõlgendada selliselt, et liikmesriikidel on kohustus tunnistada kaubamärgiomanike kollektiivse esindamise organisatsioone isikutena, kellel on õigus nõuda õiguskaitsevahendite kohaldamist kaubamärgiomanike õiguste rikkumise kaitseks enda nimel ja esitada kohtusse enda nimel hagi kaubamärgiomanike õiguste teostamiseks?
- 2) Kas Euroopa Parlamendi ja Nõukogu direktiivi 2000/31/EÜ⁽²⁾, 8. juuni 2000, infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) artikleid 12, 13 ja 14 tuleb tõlgendada selliselt, et nendes sätestatud teenuseosutajaks, kelle suhtes kohalduvad viidatud artiklites sätestatud vastutuse piirangud, tuleb lugeda ka sellist teenuseosutajat, kelle osutatava teenuse sisuks on IP-aadresside registreerimine, võimaldades anonüümselt siduda IP-aadresse domeenidega, ja nende IP-aadresside rentimine?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/2, lk 32

⁽²⁾ EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399

25. septembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-564/17)

(2017/C 382/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Cattabriga, G. von Rintelen, R. Troosters)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole hiljemalt 25. detsembril 2013 vastu võtnud kõiki õigus- ja haldusnorme, et täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/98/EL kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta⁽¹⁾, või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitatud, siis Belgia Kuningriik rikkunud nimetatud direktiivi artikli 16 lõike 1 esimesest lõigust tulenevaid kohustusi;

- määrata Belgia Kuningriigile direktiivi 2011/98/EL ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks 70 828,80 eurot iga päeva kohta alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2011/98/EL artikli 16 lõike 1 esimese lõigu kohaselt olid liikmesriigid kohustatud võtma direktiivi ülevõtmiseks vajalikud siseriiklikud meetmed hiljemalt 25. detsembril 2013. Kuna Belgia ei ole direktiivi täielikust ülevõtmisest teatanud, otsustas komisjon esitada hagi Euroopa Kohtule.

Komisjon teeb oma hagi ettepaneku määrata Belgia Kuningriigile päevane karistusmaks 70 828,80 eurot. Karistusmaks suuruse arvutamisel on arvesse võetud rikkumise raskust ja kestust ning hoiatavat mõju liikmesriigi maksevõimet arvestades.

⁽¹⁾ ELT L 343, lk 1.

Euroopa Komisjoni 28. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 19. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-752/14: Combaro SA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-574/17 P)

(2017/C 382/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Caeiros ja B.-R. Killmann)

Teine menetlusosaline: Combaro SA

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada Üldkohtu (teine koda) 19. juuli 2017. aasta otsus kohtuasjas T-752/14: Combaro SA versus Euroopa Komisjon;
2. jätta Combaro SA hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata;
3. mõista Combaro SA-lt välja mõlema kohtuastme kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant järgmised väited:

1. Üldkohus kvalifitseeris õiguslikult valesti asjaolud seoses tolliseadustiku ⁽¹⁾ artikli 239 järgi eriolukorra esinemisega.

Üldkohus leidis, et komisjon on teinud vea, andes seejuures komisjonile ühelt poolt pädevuse, mida viimasel ei ole, pannes aga komisjonile teiselt poolt selliseid kohustusi, mis ei aita enam kuidagi asjaolusid selgitada. Komisjon ei ole aga vigu teinud, mistõttu ei ole tegemist eriolukorraga tolliseadustiku artikli 239 tähenduses.

2. Üldkohus on moonutanud tõendeid seoses eriolukorra esinemisega tolliseadustiku artikli 239 tähenduses.